

Hồi 92 - Tây Du Ký - Nguyên Tác : Ngô Thừa Ân

Ba sãi cả đánh Thanh Long sơn Bốn sao giúp bắt Tê Ngưu quái

Nói về ba anh em đằng vân qua Đông Bắc, giây phút đến núi Thanh Long cửa động Huyền anh, Bát Giới muốn phá cửa .

Tôn Hành Giả nói:

- Để ta lên vô trước, còn thầy sống thác thể nào, rồi sẽ đánh với nó .

Nói rồi bắt ấn niệm chú biến ra con đóm đóm, bay vào trong động thấy Ngưu tinh nằm ngả ngang ngả dọc, đứa nào cũng ngáy pho pho, bay đến nhà khách cũng lảng trang; cửa nẻo đóng chặt cứng, không biết ba chúa yêu ngủ tại đâu!

Tôn Hành Giả bay ra phía sau, chiếu sáng lên một cái mà coi cho rõ.

Nghe tiếng thầy khóc, Tôn Hành Giả bay tới nhán lên một cái thấy thầy bị trói tại cây cột, đương ngồi đó khóc than.

Tôn Hành Giả bay lại một bên, thấy Tam Tạng than rằng:

- Phong tục phương Tây lạ lắm! Trong tiết tháng giêng sao lại có đóm đóm .

Tôn Hành Giả nín không đặng, liền kêu thầy mà nói rằng:

- Thầy ôi! Tôi đã đến đây .

Tam Tạng mừng rỡ nói rằng:

- Ngô Không, nói vậy là người đó sao?

Tôn Hành Giả hiện hình nói rằng:

- Thầy ôi, sao thầy không biết thiết giả, làm cho trễ việc đi đường, chúng tôi mệt nhọc hết sức. Hồi ban ngày tôi đánh với lũ yêu, đến tối mới về, nay đi với Sa Tăng, Bát Giới đến đây, tôi sợ ban đêm đánh không tiện, và không biết thầy ở đâu, nên phải hóa đóm đóm mà đi thăm thử. Tôi ngó thấy yêu tinh ngủ hết, để tôi dắt thầy ra.

Nói rồi làm phép giải tỏa, lấy tay phủ một cái xiềng đả sút ra; liền dắt thầy đi ra trước.

Xảy nghe chúa yêu kêu rằng:

- Mấy đứa nhỏ! Sao bây chẳng đi tuần, không nghe tiếng lục lạc tiếng mõ chì hết vậy?

Bởi lũ tiểu yêu đánh một ngày đã mệt, nên tối ngủ mê, nghe kêu mới thức dậy.

Khi ấy tiểu yêu, đứa đánh mõ đứa rung lục lạc, kéo nhau đi tuần.

Xảy gặp hai thầy trò đương lên ra nhà khách.

Lũ tiểu yêu ó lớn rằng:

- Hòa Thượng có tài lắm, bẻ khóa trốn đi đâu?

Tôn Hành Giả không thêm nói lại, rút thiết bảng đập chết hai con yêu, con bao nhiêu nó chạy vào khỏi nhà khách, gõ cửa phòng kêu lớn rằng:

- Đại vương ôi! Không xong rồi. Hòa Thượng mặt có lông lên vào động sát nhọn, giết hết hai mạng .

Ba chúa động nghe kêu, lồm cồm chờ dậy, bảo rằng:

- Bắt nó, bắt nó!

Tam Tạng nghe nói bủn rủn tay chân, nên đi khôngặng, Tôn Hành Giả phá mấy vòng cửa mà ra.

Kêu Bát Giới và Sa Tăng mà thuật chuyện lại.

Còn chúa yêu bắt Tam Tạng, xiềng lại như xưa, bảo tiểu yêu thấp đèn tỏ rõ, xách đao búa lại mà hỏi Tam Tạng rằng:

- Vì có nào mà ngươi mở khóa ặng? Con khi ấy làm cách nào mà vô đây? Ngươi cứ thiết khai ngay thì ta tha tội, nếu ngươi giấu thì ta chặt làm hai khúc bây giờ.

Tam Tạng run lập cập thưa rằng:

- Đại dương gia ôi! Tôn Hành Giả biến hóa bảy mươi hai cách, mới biến làm đom đóm vào động mà cứu tôi, chẳng ngờ đại vương thức dậy, bị các quân đón đường.

Tôn Hành Giả túng nghề đánh hai người bị thương tích, nó nghe kêu đại vương nên kinh hải bỏ tôi mà chạy, ấy là tôi khai thiết, không dám dối một lời; xin đại vương dung mạng .

Ba chúa yêu cười ha hả nói rằng:

- May mình thức giấc, phải ngủ quên nó trốn mất rồi! Thôi, chúng bây đóng cửa cho chắc chắn, đừng có làm rầy.

Sa Tăng ở ngoài động, nó với Bát Giới nói rằng:

- Chúng nó đóng cửa rồi, lặng trang, có khi làm hại sự phụ? Vậy thì chúng ta phá cửa cho ma. Bát Giới nói phải.

Liên vác ba đinh đập hư cửa động, và hét lớn rằng:

- Bầy yêu uống vụng dầu tô điệp, trả thầy ta cho mau, nếu để lâu ta giết hết cả ổ.

Khi ấy ba chúa yêu nghe kêu nổi giận, liền nai nịt cầm binh khí dẫn lũ tiểu yêu ra động, thấy trăng đứng bóng sáng như ban ngày.

Chúng nó không nói chi hết, ngoắt lũ Ngưu tinh một cái đòn hè áp đánh ba người. Tôn Hành Giả đưa thiết báng ra đỡ búa đồng.

Bát Giới đưa đinh ba ra cự với đại đao.

Sa Tăng đưa bửu trượng ra đỡ hèo mây, sáu người hỗn chiến cầm đồng.

Khi ấy Tịch Hàng đại vương hét một tiếng mà nói rằng:

- Trẻ nhỏ ứng tiếp cho mau.

Lũ thủy ngưu tinh đem dây xích xông ra giựt cảng Bát Giới. Bát Giới té nhào xuống, lũ Thủy ngưu tinh trối mèo, khiêng như khiêng theo, đem ngay vào động.

Còn Sa Tăng thấy Bát Giới thất cơ, nên xách bửu trượng mà chạy, chẳng ngờ Tịch Hàng đại vương trợ chiến đuổi theo, phần thì lũ Ngưu tinh ứng tiếp, nên Sa Tăng chạy không khỏi, bị chúng nó bắt ặng trối liền.

Tôn Hành Giả biết thế không xong liền cân đầu vân nhảy tuốt.

Đoạn Tôn Hành Giả về tới Từ Vân tự, các Hòa Thượng nghinh tiếp hỏi rằng:

- Lão gia cứu ặng Đường lão gia chăng?

Tôn Hành Giả nói:

- Khó cứu, khó cứu, phe đó đông lắm, bắt thêm hai vị sư đệ của ta, vậy thì các người coi giùm con ngựa và hành lý, đặt ta lên trời mà viện binh.

Các Hòa Thượng hỏi rằng:

- Gia Gia lên trời đặt hay sao?

Tôn Hành Giả cười rằng:

- Thiên cung là nhà cũ của ta, tới lui thường như đi chợ.

Các Hòa Thượng đồng kinh hải, quỳ lạy thưa rằng:

- Chúng tôi nhục nhằn không biết thần tiên, xin gia gia miễn tội.

Tôn Hành Giả bảo các sai đứng dậy, rồi hú một tiếng, nhảy thót lên mây.

Xảy thấy Thái Bạch kim tinh và Tăng trưởng thiên vương, với Tứ đại linh quan đương đàm đạo tại Thiên môn.

Tôn Hành Giả bước tới, mấy ông ấy bái và hỏi rằng:

- Đại Thánh tới đây có chuyện chi?

Tôn Hành Giả đáp lễ và thuật chuyện lại, rồi nói rằng:

- Bởi lão Tôn bắt bảy yêu ấy không đặt, nên lên Thiên cung tâu với Thượng Đế xin tra cội rễ nó là vì sao nào xuống phạm, sẽ thỉnh thiên tướng bắt nó .

Thái Bạch kim tinh cười ngất nói rằng:

- Đại Thánh đánh với yêu hai trận, lẽ nào không biết nó là vật gì?

Tôn Hành Giả nói:

- Lão Tôn coi chắc nó là ba con tây thành tinh, ngặt nó có sức mạnh và một bảy nguơ tinh trợ chiến rất đông, nên khó bắt lắm!

Thái Bạch nói:

- Nói như vậy thì ba con trâu nước thành tinh, chúng nó biết phép thiên văn lại tu luyện lâu năm nên thần thông quảng đại, ở trên thì đăng vân giá vụ, xuống nước thì phân khai thủy đạo, trừ ra Từ Mộc cầm tinh bắt nó mới đặt thì thôi miễn là chúng nó thấy mặt Từ Mộc cầm tinh tức thì chịu phép.

Tôn Hành Giả hỏi rằng:

- Chẳng hay Từ Mộc cầm tinh là bốn vì sao nào, xin Kim Tinh làm ơn chỉ rõ.

Thái Bạch kim tinh cười:

- Cũng ở theo sao Bắc đẩu, bủa khắp cả trời, Đại Thánh hãy vào tâu xin quyết Từ mộc cầm tinh thì Thượng Đế biết rõ.

Tôn Hành Giả mừng rỡ tạ từ.

Đoạn Tôn Hành Giả vào khỏi Thiên môn, gần tới đền Thông minh ra mắt bốn ông Đại thiên sư.

Bốn ông ấy đem Tôn Hành Giả vào đền Linh Tiêu, Tôn Hành Giả quỳ lạy chúc tụng xong rồi, tâu hết các việc.

Thượng Đế truyền chỉ điểm thiên binh, thiên tướng trợ lực với Hành Giả, Tôn Hành Giả tâu rằng:

- Tôi mới gặp Thái Bạch kim tinh nói ba con yêu ấy là trâu nước thành quái, trừ ra Từ mộc cầm tinh bắt chúng mới đặt.

Thượng Đế truyền Hứa thiên sư dắt Tôn Hành Giả tới cung Đầu ngư đòi Tứ mộc cầm binh xuống phàm bắt yêu quái.

Tôn Hành Giả tạ ơn, đi đến cung Đầu ngư, Hứa thiên sư y theo thánh chỉ truyền lại. Giác mộc giao, Đầu mộc giải, Khuê mộc lang, Tỉnh mộc ngạn đồng bước ra hỏi rằng:

- Đại Thánh điếm chúng tôi đi đánh yêu tại núi nào?

Tôn Hành Giả cười rằng:

- Tưởng bốn vị Mộc tinh nào lạ, chẳng ngờ bốn ông này! Ông Trường Canh nói giầu lão Tôn, chớ phải chỉ nói thiệt bốn vị, sao Mộc tinh trong Nhị thập bát tú, thì lão Tôn đi thẳng lại đây mà vờ, khỏi mất công xin thánh chỉ.

Nói rồi thuật chuyện vân vân.

Tứ mộc cầm tinh cười rằng:

- Đại Thánh nói hơi ngang quá? Nếu không có thánh chỉ, chúng tôi dám đi với Đại Thánh hay sao? Bây giờ hãy đi cho chóng .

Tôn Hành Giả dẫn đường, Tứ Mộc cầm tinh theo tới núi Thanh Long, gần cửa động Huyền Anh. Tứ mộc cầm tinh nói:

- Đại Thánh đi khiêu chiến, dẫn chúng nó ra đây, chúng tôi sẽ ra tay bắt nó, nếu chúng tôi cho nó thấy mặt, chắc là trốn mất không ra, đợi phá động thì mất công lắm!

Khi ấy Tôn Hành Giả y lời, tới trước cửa động kêu lớn rằng:

- Ba con quỷ uống vụng dầu tô diệp, trả sư phụ cho ta!

Ba chúa yêu nổi giận dẫn ngư tinh ra ngoài, Tôn Hành Giả giá thiết bảng đập đại, ba chúa yêu và đánh và kêu tiểu yêu phủ vây.

Kể Từ Mộc cầm tinh xách khí giải áp tới hét lớn rằng:

- Nghiệt súc, đừng làm dữ!

Ba chúa yêu ngó thấy kinh hải hỏi rằng:

- Không xong, không xong! Nó đã viện đặng thần tương trợ chiến, chúng bây lo chạy kéo chết bây giờ .

Lũ tiểu yêu nghe nói thất sắc, rống lên một tiếng hiện nguyên hình là: Sơn Ngư, Huỳnh Ngư chạy nhảy lảng xãng.

Còn ba con yêu chúa đồng quăng khí giải, hiện nguyên hình là ba con tây, nổi gió chạy về hướng Cần. Tôn Hành Giả và Tỉnh Mộc Ngạn với Giác mộc Giao đuổi nà theo.

Còn Dầu mộc Giải, Khuê mộc lang rượt bày trâu xung quanh núi, lớp thì đập chết, lớp thì bắt sống, không còn sót một con, đoạn vào động Huyền Anh mở dây cho Tam Tạng, Sa Tăng với Bát Giới. Sa Tăng, Bát Giới hỏi rằng:

- Sao hai vị tinh quân biết chúng tôi mắc nạn mà cứu?

Đầu Mộc Giải và Khuê Mộc Lang nói:

- Tôn Đại Thánh xin chỉ Thượng Đế, viện chúng tôi xuống trừ yêu quái mà cứu các ông .

Tam Tạng hỏi:

- Sao chẳng thấy Ngô Không?

Hai vì sao nói:

- Ba chúa yêu là ba con tây thành tinh, nó thấy chúng tôi, nên thất kinh chạy qua hướng Cấn mà trốn; Tôn Đại Thánh và sao Giác, sao Tinh theo ba con tinh. Còn hai đứa tôi giết chết bảy yêu, nên đến đây cứu Thánh tăng với Quyện Liêm tướng quân, Thiên Bồng Nguyên Soái .

Tam Tạng nghe nói tạ ơn.

Khuê Mộc Lang nói:

- Vậy thì Quyện Liêm tướng quân và Thiên Bồng Nguyên Soái bảo hộ tôn sư về chùa mà nghỉ, để chúng tôi theo ứng tiếp mà bắt yêu tinh .

Bát Giới nói:

- Phải phải! Hai ông rán sức trợ chiến mà bắt cho đặng ba yêu chúa .

Hai vì sao từ giả rồi bay qua hướng Cấn.

Còn Sa Tăng với Bát Giới lấy hết đồ tế nhuyễn trong động, những lá san hô, mã não, trân châu, hồ phách, xa cừ, bửu bối, ngọc tốt, vàng ròng, đều tóm hết thầy, đựng đầy một bọc đem ra ngoài, mời thầy lên hòn núi mà ngồi, trở vào nôi lửa đốt động cháy rụi!

Rồi mời dắt Tam Tạng vào chùa Từ Vân.

Nói về sao Đẩu sao Khuê vân qua hướng Đông Bắc, ở trên mây kiếm tìm không thấy yêu quái, liền thẳng tới Tây dương đại hải, xa xa ngó thấy Đại Thánh hét ré trên mặt biển.

Sao Khuê sao Đẩu ở trên mây nhảy xuống kêu rằng:

- Đại Thánh, yêu quái đâu rồi?

Tôn Hành Giả nổi giận nói rằng:

- Sao hai người không tiếp?

Đẩu Mộc Giải nói rằng:

- Tôi thấy Đại Thánh cả sao Tinh sao Giác đuổi theo yêu tinh rồi, về động cứu tôn sư, và hai vị lĩnh sư đệ đã về chúa rồi. Trông hèn lâu chẳng thấy Đại Thánh trở về, nên đi theo ứng tiếp .

Tôn Hành Giả nghe nói, mừng rỡ tạ ơn rằng:

- Như vậy thiệt là nhọc công hai ông lắm, song ba con yêu bị Lão Tôn đuổi theo, dặn Lão Tôn đứng đây mà đón. Nay có hai ông đến đây, xin đứng dựa mé biển mà hờn nó, đặng Lão Tôn đuổi theo .

Tôn Hành Giả cầm thiết báng bắt ấn niệm chú, rẽ nước rồi nhảy xuống biển.

Khi ấy Tôn Hành Giả xuống tới đáy biển, ngó thấy Tinh Mộc Ngạn và Giác Mộc Giao đương đánh ẩu đã với ba con yêu ấy. Tôn Hành Giả hét lớn rằng:

- Có Lão Tôn tiếp đây .

Ba con yêu đương lúc khốn nạn, lại nghe Tôn Hành Giả ó vang, chúng nó sợ chết nhảy

nai. Bởi bây yêu có cái sừng rỏ nước, nên nó chạy tới đâu tách nước tới đó.

Hai vì sao và Tôn Hành Giả cứ đường nước mà đuổi theo song chưa kịp chúng nó. Nói về Dạ xa đi tuần biển Tây, ngó thấy ba con trâu nước chạy trước nước rỏ làm hai, sau có hai vì sao và Tôn Hành Giả theo đuổi.

Dạ xoa liền trở về cung Thủy tinh báo với Tây Hải Long Vương Ngao Thuận, Ngao Thuận đòi Thái Tử Ma Ngang mà phán rằng:

- Chắc là Tê Ngưu Tinh: Tịch Hàng, Tịch Tử, Tịch Trần, ba con tinh chộc Tôn Đại Thánh; nay chúng nó đã chạy tới biển, vậy thời con điếm binh mà trợ Đại Thánh?

Thái Tử Ma Ngang vưng lệnh liền điếm binh tôn, lính cá, tướng sáu, thầy rùa, đều cầm đao thương đón lũ yêu lại. Ba con yêu ấy chạy tới khôngặng, quay lại bị hai vì sao và Tôn Hành Giả chặn đầu! Nên chúng nó lạc bấy, chạy nam chạy bắc.

Hai vì sao và Tôn Hành Giả đuổi theo, Thái Tử Ma Ngang vâyặng Tịch Trần, Tôn Hành Giả ngó thấy kêu rằng:

- Khoan đã, khoan đã, bắt sống nó mà thôi, đừng có giết chết!

Thái Tử Ma Ngang vưng lệnh, kéo binh tới đánh Tịch Trần què giò té nhào xuống đất; liền lấy móc sắc xỏ mũi, rồi trói bốn giò!

Khi ấy Tây Hải Long Vương Ngao Thuận truyền lệnh chia binh đuổi theo hai con yêu khác; mà bắt choặng cặp Tê Ngưu Tinh, Thái Tử Ma Ngang kéo binh theo, thấy sao Tinh Mộc ngạn hiện nguyên hình là con chó đồng dái hơn bảy thước, có vẩy cùng mình, cái mặt chậm vằm, hàm răng chom chồm, đương đe con Tịch Hàng mà cản cổ! Thái Tử Ma Ngang kêu rằng:

- Tinh tú, Tinh tú, đừng có cản chết nó! Tôn Đại Thánh bảo bắt sống mà thôi, đừng có giết chết .

Kêu luôn hai tiếng mà Tinh Mộc Ngạn cản đã đứt đầu con trâu nước!

Thái Tử Ma Ngang truyền quân khiêng thây con trâu nước về cung Thủy tinh.

Rồi đi theo Tinh Mộc Ngạn mà đuổi Tịch Thử nữa, xảy thấy sao Giác Mộc Giao đổi Tịch Thử trở lại, rủi gặp Tinh Mộc Ngạn, Thái Tử Ma Ngang đem binh vây lại, Tịch Thử năn nỉ xin dung toàn mạng.

Tinh Mộc Ngạn chạy lại xách tai mà hỏi rằng:

- Ta chẳng giết ngươi đâu mà sợ, để bắt cho Tôn Đại Thánh xử tội mà thôi .

Nói rồi dẫn về cung Thủy tinh, mà nói rằng:

- Bắtặng hết thảy .

Khi ấy Tôn Hành Giả ngó thấy một con trâu nước đứt đầu còn cổ máu chảy ròng ròng, nằm chình ình dưới đất. Bước lại gần coi rõ nói rằng:

- Cái cổ này không có dấu gươm làm sao mà đứt?

Thái Tử Ma Ngang cười rằng:

- Nếu tôi chập miệng thì Tinh tinh quân ăn hết cả thân mình!

Tôn Hành Giả nói:

- Căn cổ lỗ thì thôi, hãy đem cưa đây mà cưa cặp sừng, và lột da nó, còn thịt nó thì kiến lại cho Long vương và Thái Tử.

Còn con Tịch Thử, và Tịch Trần giao Tinh tú dắt theo đến phủ Kim Bình, cho quan Thứ sử xem rõ, sẽ hài cái tội nó giã Phật hại dân, rồi sẽ xử quyết .

Nói rồi hôi lấy da và sừng con tây ấy.

Đó rồi ba người từ giã cha con Tây Hải Long Vương , dắt cặp trâu nước lên mé biển, gặp sao Khuê và sao Đẩu thuật chuyện lại, đồng đăng vãn qua phủ Kim Bình. Tôn Hành Giả ở nữa lừng kêu lớn rằng:

- Quan Thứ sử phủ Kim Bình và hai bên văn võ, với các quân đồng nghe cho rõ: Ta là sãi thánh ở Đông Độ và Đại Đường đi thỉnh kinh. Các phủ huyện thuở nay thấp đèn trời trong tiết nguon tiêu, ba con trâu nước thành tinh giả hình Phật mà thâu dầu tô diệp. Hôm trước chúng ta đến đây coi đèn, thấy ba con yêu lấy dầu và bắt thầy ta, nên ta thỉnh thiên thần bắt nó. Nay đã phá hết động núi, bắt hết yêu tinh, nó hết làm hại nữa. Từ rày sắp tới phủ huyện đừng thâu tiền dân giàu có mà thấp đèn trời nữa!

Lúc này các sãi chùa Từ Vân đương đi ra nghinh tiếp vì Sa Tăng, Bát Giới mới đem thầy về tới cửa chùa. Bát Giới, Sa Tăng nghe Hành Giả rao lớn tiếng như vậy, hai anh em đồng bỏ thầy nhảy lên mây mà hỏi thăm việc bắt yêu.

Tôn Hành Giả nói:

- Một con bị Tinh tinh cắn chết, ta đã cưa sừng lột da đem về đây, còn hai con bắt xỏ mũi đem về đó .

Bát Giới nói:

- Dẫn óc hai con trâu nước xuống đất, cho thiên hạ coi chung; thì người ta biết chúng là thần tăng, cảm phiền bốn vị Tinh quân xuống dưới phủ đường mà xử tử hai con yêu ấy mới đáng tội .

Tứ Mộc Cầm Tinh Đồng nói:

- Thiên Bồng Nguyên Soái nói thông lắm!

Bát Giới cười rằng:

- Tôi làm yêu rong mấy năm rồi, thông luật phép nhiều lắm .

Khi ấy Tứ Mộc cầm tinh y lời, xô hai con trâu nước xuống đất, đồng bước tới phủ đường. Các phủ huyện và quân dân hải kinh, nhà nào cũng thấp hương mà lạy!

Giây phút các sãi ở chùa Từ Vân để Tam Tạng ngồi trên kiệu khiêng tới, Tôn Hành Giả thuật chuyện lại.

Tam Tạng khen ngợi, và tạ ơn bốn vị Tinh quân.

Còn các quan cũng thấp đèn mà lạy Tam Tạng.

Khi ấy Bát Giới làm phách giựt siêu đao chặt đứt hai đầu trâu nước.

Rồi lấy cưa, cưa bốn sừng!

Tôn Hành Giả nói:

- Bốn vị tinh quân đem ba cái sừng này mà dựng cho Thượng Đế, còn một cái để trong phủ này làm dấu tích, mà răn việc dựng dầu, còn một cặp đèn đến núi Linh Sơn dựng cho Phật Tổ .

Tứ Mộng cầm binh mừng rỡ, từ giả rồi đăng vân về trời.

Còn phủ huyện cầm bốn thầy trò, dọn tiệc chay mà đãi, mời các quan dự tiệc.

Lại dán cáo thị ra cho dân sự đồng hay, kể từ năm tới không cho đốt đèn trời nữa, khỏi đầu tiền dầu.

Lại truyền lột da trâu nước mà làm giáp, và xắt thịt mà kiến cho quan viên. Lại xuất của kho mua một sớ đất cất một cái miếu đặt hiệu là: Tư linh hàng yêu miếu.

Và lập sanh từ bốn thầy trò, đều khắc ba bia đá dựng trước miếu, để lưu truyền ngàn năm, gọi là đền ơn cứu dân độ thế.

Bốn thầy trò cũng bằng lòng.

Lúc này hai trăm bốn chục cái nhà giàu chịu phần dầu thuở nay đều cảm ơn lắm, nhà nhà dọn tiệc đãi bốn thầy trò, cứ một nhà đãi một bữa. Bát Giới phình bụng nhậm lễ! Bữa nào đi ăn tiệc cũng bỏ ngọc vàng châu báu trong tay áo mà thưởng chủ nhà! Của hoạnh tái bị chúng cầm đãi đằng hơn nửa tháng mà đi chưaặng.

Còn Tam Tạng bảo Tôn Hành Giả đem vàng ngọc châu báu còn dư bao nhiêu đem cúng vào chùa Tứ vân mà tạ ơn thiết đãi bấy lâu.

Rồi sẽ dậy lúc canh tư mà trốn đi kéo trễ việc thỉnh kinh, e Phật quả mà mang tai nạn. Tôn Hành Giả y lời cúng chùa xong xả.

Rạng ngày không cho các chủ nhà hay sự đã tính, cũng không cho Bát Giới hay trước, sợ bàn soạn mà chúng hay.

Đến đầu canh năm Tôn Hành Giả kêu Bát Giới chờ dậy thắng ngựa.

Bát Giới ăn no ngủ kỹ đã quen, nên nhắm con mắt mà nói bứ sứ rằng:

- Thắng ngựa làm chi sớm vậy?

Tôn Hành Giả nạt rằng:

- Sư phụ bảo đi kéo trễ .

Bát Giới dụi con mắt mà nói rằng:

- Như vậy thì mất lễ công bình lắm, hai trăm bốn chục nhà luân phiên đãi tiệc, ăn chưa đầy bảy mươi ngày, sao muốn bắt Lão Trư nhịn đói?

Tam Tạng mắng rằng:

- Đứa thô tục ăn hèm đừng nói nhiều chuyện, hãy chờ dậy cho mau. Nếu trễ nải ta bảo Ngộ Không đánh bằng thiết báng .

Bát Giới kinh hãi nói rằng:

- Thầy đã sanh tật rồi, bấy lâu cùng tôi, sao bây giờ xúi đánh?

Tôn Hành Giả nói:

- Thầy giận người cố thực, sợ trễ việc đi đường, hãy chờ dậy thắng ngựa cho mau, kéo phải đòn mà chết .

Bát Giới thất kinh chờ dậy thắng ngựa.

Tam Tạng lấy tay khoát mà nói rằng:

- Nhẹ nhẹ kéo các thầy trong chùa hay, sợ cầm ở lại nữa .

Sa Tăng gánh đồ hành lý, Tam Tạng lên ngựa, Tôn Hành Giả mở cửa ngõ, thầy trò đồng đi đào vi thượng.

Hết Hồi 92 - Tây Du Ký - Ngô Thừa Ân

[Xem Hồi 93](#)